

fremSAT fra den paagældende Hjælpekasses Bestyrelse, rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister; da kommunale Anliggender sorterer under ham, er det naturligt, at jeg retter Spørgsmaalet til ham. Jeg behøver ikke at spørge om, hvorvidt det Statslaan, hvorom der nu er forelagt Forslag, indeholder Beløb, hvormed man kan komme Kommunerne til Hjælp — vi har jo gennem Finansministerens Fremsettelsestale faaet oplyst, at der ikke her er tænkt paa at komme Kommunerne til Hjælp med Laan —, men jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om der saa er tænkt paa ad anden Vej at skaffe Kommunerne Laan, hvad de nødvendigvis maa og skal have i den nærmeste Fremtid. Hvis det skal være muligt at holde Arbejdet i Gang i den kommende Vinter og derved forhindre en Arbejdsløshed, som maaske bliver den største, vi nogen Sinde har staaet overfor, maa det nødvendigvis kræves for det første, at Staten sætter omfattende offentlige Arbejder i Gang, men dernæst ogsaa, at Kommunerne i saa Henseende medvirker. Jeg tror, det vil batte for lidt, hvis der kun sættes Statsarbejder i Gang, der maa ogsaa sættes kommunale Arbejder i Gang, men dertil maa Staten yde sin Medvirkning baade ved Laan paa rimelige Vilkaar og maaske ogsaa ved som ved tidligere Love at yde Tilskud til Kommunerne for at faa dette Arbejde udført, der jo maa udføres til Priser, som maaske vil ligge noget over dem, som vi ogsaa i Fremtiden vil kalde normale Priser. Det er af yderste Vigtighed ikke alene for Kommunerne, men for Befolkningen i det hele taget, at der i saa Henseende gives de fornødne Oplysninger, fordi der omkring i Kommunalbestyrelserne, overalt, hvor man føler Ansvar for den Situation, man staaer overfor, er Nervøsitet med Hensyn til, hvorledes det skal gaa i den kommende Vinter med at holde Arbejdet i Gang og Nøden fra Døren i de fattige Hjem. Vi staaer overfor Optagelsen af et nyt Statslaan, der selvfølgelig vil umuliggøre eller næsten umuliggøre, at Kommunerne kan faa Laan i Udlandet — selv med Statsgaranti, hvad jo ikke hidtil har været muligt at opnaa — til Gennemførelse af de Foranstaltninger, som er nødvendige for at faa Arbejde i Gang og modvirke Arbejdsløsheden, og jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han giver mig Svar paa min Forespørgsel, idet jeg kan forsikre, at Landets Kommuner i høj Grad venter paa et saadant

Svar og et Svar, som kan virke tilfredsstillende og fjerne noget af den Nervøsitet, som ganske naturligt raader i Kommunalbestyrelserne.

I § 2 findes følgende Bestemmelse: „Naar Forholdene taler derfor, kan Kommunalbestyrelsen med Indenrigsministerens Samtykke vedtage at træffe Foranstaltninger til Børnebespisning, Prisnedsættelse for Mælk til Børn eller lignende; de hertil medgaaende Udgifter afholdes af Kommunen uden Statsrefusion“. En tilsvarende Bestemmelse findes i den gældende Lov, men jeg har ikke haft Lejlighed til at erfare, hvorledes man fra Ministeriets Side opfatter denne Bestemmelse. Jeg vil derfor gerne rette den Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister, om det skal forstaaes saaledes, at der ikke fra Hjælpekassernes Side kan ydes Tilskud til Bespisning af fattige Børn eller Tilskud til, at fattige Børn kan faa Mælk til en rimelig Pris. Saa vidt mig bekendt har man nemlig i adskillige Kommuner arrangeret sig saaledes, at der fra Hjælpekassernes Side ydes Tilskud til disse Foranstaltninger, og at man ogsaa ad privat Vej har søgt at skaffe et Bidrag og derved har kunnet gennemføre Foranstaltningen; dette gælder navnlig for Børnebespisningens Vedkommende. Men hvis Bestemmelsen skal forstaaes bogstavelig, som den er udtrykt her, vil Hjælpekasserne være afskaarne derfra, fordi der staaer, at der ikke kan ydes Statstilskud. Det er bekendt, at af det Beløb, som uredes gennem Hjælpekasserne, dækkes $\frac{1}{3}$ ved Statstilskud. Jeg vilde meget beklage, om en saadan Fortolkning skulde gøres gældende. Jeg føler mig overbevist om, at det i høj Grad vilde vanskeliggøre en Ordning paa disse Omraader; og er der noget Omraade, paa hvilket jeg gerne saa, at der i ret udstrakt Grad blev truffet Foranstaltninger, er det med Hensyn til Børnebespisning og med Hensyn til at hjælpe Børn fra fattige Hjem til den fornødne Mælk. Det er et meget vigtigt Omraade, og jeg kan heller ikke tænke mig andet, end at der er fuld Sympati i alle Kredse og i alle Partier for, at der kan ydes Hjælp paa dette Omraade, saaledes at vi maa kunne faa gennemført de fornødne Bestemmelser.

Idet jeg afventer den højtærede Indenrigsministers Svar paa de Forespørgsler, jeg har rettet til ham, skal jeg i øvrigt anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Jeg erkender, at som en foreløbig Hjælp er det udmærket, og jeg tror, det er nødven-